

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7Csp/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319200456
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4319200456.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., IČO: 50094297, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: P. X., XX.X.XXXX, N. XXX/X, F., o zaplatenie 1 478,82 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 128,04 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 128,04 Eur počnúc dňom 11.6.2019 do zaplatenia, ako aj poplatky vo výške 1,15 Eur, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu istiny 1 478,82 Eur, dlžné úroky z istiny vo výške 1 586,24 Eur, zmluvný úrok vo výške 24,50 % ročne zo sumy 1 478,82 Eur od 31.1.2019 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 478,82 Eur od 31.1.2019 do zaplatenia, bankové poplatky vo výške 14,65 Eur a k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 6.8.2018 medzi zmluvnými stranami Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 ako postupcom a R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297 ako postupníkom, bola pohľadávka postupcu vyplývajúca zo zmluvy: Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX postúpená na žalobcu. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli o. i. Obchodné podmienky postupcu pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky postupcu a sadzobník poplatkov postupcu. Žalovaný svojim podpisom na Zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasil s ich obsahom. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 2 000,00 Eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť postupcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru, postupca v zmysle § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Obč. zák. znení neskorších predpisov v spojení s § 53 ods. 9 OZ, vyhlásil dňa 4.2.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný dlžnú sumu z úveru neuhradil, a to ani len sčasti.

2. Okresný súd Levice vo veci vydal platobný rozkaz dňa 6.3.2019 pod č.k. 7Csp/14/2019-75. Platobný rozkaz bol uznesením zo dňa 23.5.2019 pod č.k. 7Csp/14/2019-87 zrušený v zmysle § 266 ods. 3 CSP, keďže ho nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk.

3. Postupujúc podľa § 292 CSP súd žalovaného ako spotrebiteľa písomne poučil o možnosti zastúpenia a o jeho procesných právach a povinnostiach. Žalobu s prílohami, procesné poučenie spolu s výzvou,

aby sa k žalobe s prílohami vyjadril v lehote 15 dní, súd doručil žalovanému v súlade s ust. § 106 ods. 1 písm. a) CSP v spojení s § 111 ods. 3 CSP. Súd žalobu s prílohami doručoval žalovanému aj v zmysle ustanovenia § 116 ods. 2 CSP. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, vo veci bol nečinný.

4. Okresný súd Levice na pojednávaní dňa 2.10.2019 rozhodol v neprítomnosti strán sporu v zmysle § 180 CSP, nakoľko doručenie mali riadne vykázané. Žalobca neúčast' písomne ospravedlnil a súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti. Žalovaný neúčast' neospravedlnil, pojednávanie nežiadal odročit' z dôležitého dôvodu.

5. Na základe prevedeného dokazovania oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi, súd zistil tento skutkový a právny stav:

6. Dňa 27.6.2012 právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. a žalovaný uzatvorili Zmluvu o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 2 000,00 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 72 mesačných splátkach vo výške 53,00 Eur pri úrokovej sadzbe 24,50 % p.a. Dátum konečnej splatnosti bol v predmetnej zmluve stanovený na deň 16.6.2018, dátum prvej platby do 16.7.2012. Splatnosť splátok bola stanovená k 16. dňu v mesiaci, RPMN banky činila 28,28 % p.a., priemerná RPMN na trhu 19,59 % p.a. Celková výška nákladov bola uvedená vo výške 1 828,99 Eur, pričom bolo uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Úver bol bez poistenia.

7. Výzvou zo dňa 11.1.2016 bol žalovaný vyzvaný na splatenie dlžnej časti úveru a upozomený na to, že v prípade ak nedôjde k úhrade omeškaných splátok úveru, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným. Právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 4.2.2016 oznámil žalovanému, že ku dňu 4.2.2016 sa stáva úverová pohľadávka z predmetnej zmluvy predčasne splatnou v celom rozsahu s uvedením dlžnej sumy v celkovej výške 1 773,24 Eur. Zároveň bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Žalovaný predmetnú výzvu neprevzal v odbernej lehote.

8. Z listiny označenej ako „Aktuálny stav úveru ku dňu 28.9.2018“ vyplýva, že žalovaný uhradil na úver celkovo sumu vo výške 1 871,96 Eur (31x po 53 Eur, 1x 9,96 Eur, 1x 30 Eur, 1x 83 Eur, 1x 106 Eur).

9. Žalobca nadobudol pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1/2018 zo dňa 6.8.2018.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvárania úverovej zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie podľa písm. a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, podľa písm. b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, podľa písm. d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, podľa písm. h/ celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti podľa písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, podľa písmena j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov podľa písm. k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

13. Podľa § 11 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak písm. a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, písm. b) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Podľa § 52 Obč. zák. (v znení účinnom k 27.6.2012) (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 Obč. zák. (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (4 písm. a/) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 54 Obč. zák. (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Právny predchodca žalobcu v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že jeho predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov.

18. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi zmluvnými stranami na základe zmluvy uzavretej dňa 27.6.2012 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

19. Nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 cit. zákona Súd teda najskôr zisťoval, či zmluva o úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z.

20. Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že v zmluve chýba povinná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) cit. zákona. V zmluve o úvere nie je uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve je uvedená len celková výška nákladov. Celková výška nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nie sú totožné pojmy. Povinnosťou spotrebiteľa totiž nie je zaplatiť iba náklady spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, ale aj samotný spotrebiteľský úver. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je tak tvorená istinou spotrebiteľského úveru a nákladmi, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Ak právny predpis používa pojem „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ je nepochybné, že musí ísť o číselné uvedenie tejto čiastky. Splnenie uvedenej povinnosti nemožno prenášať na spotrebiteľa tým, aby si túto celkovú čiastku, ktorú má povinnosť uviesť poskytovateľ úveru, vypočítal matematickým súčtom výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom Žalobca resp. jeho právny predchodca tento matematický súčet neurobil, hoci išlo o povinnosť vyplývajúcu priamo zo zákona. Navyše je potrebné

upriamiť pozornosť na skutočnosť, že súčet výšky úveru a celkovej výšky nákladov (2 000,00 Eur + 1 828,99 Eur) predstavuje sumu 3 828,99 Eur, čo je zjavne odlišná suma, aká vznikne jednoduchým vynásobením počtu splátok a ich výšky (72 x 53,00 Eur = 3 816,00 Eur. Z uvedeného nie je jasné a zrozumiteľné akú čiastku mal žalovaný zaplatiť.

21. Zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvárania zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j) vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Ročná percentuálna miera nákladov je jedným z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa vzhľadom na to, že zahŕňa všetky náklady spotrebiteľa spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Je preto najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Aj keď v danom prípade v Zmluve o úvere - dostupná pôžička zo dňa 27.6.2012 je uvedená hodnota RPMN, nie sú v nej uvedené predpoklady pre jej výpočet, ktoré boli použité. Podľa názoru súdu majú byť predpoklady pre výpočet RPMN uvedené priamo v zmluve (nie v iných dokumentoch ako napr. všeobecných obchodných podmienkach), lebo v opačnom prípade by aj ostatné zákonom vyžadované náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch mohli byť uvedené v iných dokumentoch ako v zmluve, čo ale odporuje zámeru, aby bol spotrebiteľ náležite a preukázateľne informovaný o úverových podmienkach. Okrem toho súd poukazuje i na to, že žalovaný pri žiadosti o poskytnutie úveru vôbec nebol informovaný o výške RPMN a ani o iných náležitostiach (napr. výška úveru, keďže žiadal 6 000 Eur a úver bol mu poskytnutý vo výške 2 000 Eur, o konečnej splatnosti úveru, úrokovej sadzbe, dátume splatnosti jednotlivých splátok), keďže žalovaný Zmluvu o úvere dostupná pôžička podpísal 25.6.2012 a právny predchodca žalobcu 27.6.2012, ktorý tieto náležitosti do predmetnej zmluvy dopísal. Z uvedeného vyplýva, že právny predchodca žalobcu neposkytol žalovanému v čase uzatvárania zmluvy všetky t.j. úplné informácie o podstatných náležitostiach zmluvy o úvere, teda strany zmluvy sa na obligatórnych náležitostiach úverovej zmluvy nedohodli v písomnej podobe. Súd preto dospel k presvedčeniu, že i keď žalovaný úver črpal a začal ho plniť, teda akceptoval zmluvné podmienky uvedené v úverovej zmluve, zmluva nebola uzatvorená v obligatórnej písomnej podobe, kedy písomný prejav jednej aj druhej strany bol obsahovo totožný. Skutočnosť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemala písomnú formu, spôsobuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. následok, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

22. Vzhľadom na uvedené sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver považuje z dôvodu absencie uvedených náležitostí, resp. ich nesprávne určenie za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá právo žiadať ani úroky, ani žiadne poplatky. Žalobca má nárok na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného.

23. Žalobca poskytol žalovanému úver v celkovej sume istiny 2 000,00 Eur. Žalovaný na základe zisteného skutkového stavu uhradil titulom predmetnej zmluvy veriteľovi sumu v celkovej výške 1 871,96 Eur v zmysle Aktuálneho stavu úveru ku dňu 28.9.2018. Vzhľadom na to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd z titulu nesplatennej istiny úveru tak priznal žalobcovi 128,04 Eur (celková istina úveru 2 000,00 Eur - platby zo strany žalovaného 1 871,96 Eur) a vo zvyšku podanú žalobu zamietol a i v časti súvisiaceho príslušenstva.

24. Žalobca si uplatnil v žalobe aj sumu 14,65 Eur z titulu bankových poplatkov, ktorých výšku žiadnym spôsobom nezdôvodnil. Z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že táto suma predstavuje poplatky za upomienky /poštovné. Žalobca má podľa § 121 ods. 3 Obč. zák. právo požadovať aj náklady spojené s jej uplatnením. Súd priznal žalobcovi tieto náklady len vo výške 1,15 Eur, nakoľko len v tomto rozsahu má ich vynaloženie za preukázané z predloženého listinného dôkazu - Podací hárok č. B. list. č. 4/33, z ktorého je zrejmé, že právny predchodca žalobcu podal na Slovenskej pošte zásielku pre žalovaného, pričom poštovné bolo vo výške 1,15 Eur. Súd v prevyšujúcej časti uplatnených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky žalobcu zamietol, nakoľko ich vynaloženie žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, tieto nevyplývajú zo žaloby, ani iných listinných dôkazov predložených žalobcom.

25. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

26. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Žalovaný sa s plnením dlhu dostal do omeškania, a preto mu vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi z priznanej sumy i úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne počnúc dňom 11.6.2019, ktorým dňom sa žalobca bezpochyby s plnením dostal do omeškania k čomu došlo až po doručení žaloby žalovanému dňa 10.6.2019 (doručené na úradnej tabuli). Súd v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol.

29. Podľa § 255 CSP(1) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 262 CSP (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez nároku súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovanými ustanoveniami tak, že žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania, nakoľko obidve strany mali vo veci pomerný úspech resp. neúspech. I keď v predmetnom konaní bol úspešnejší žalovaný, žalovaný si však náhradu trov konania neuplatnil a ani zo spisu mu žiadne preukázateľné trovy konania nevyplývajú. Z uvedeného dôvodu súd v zmysle § 262 ods. 1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko by nebolo v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpisaneého súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).